

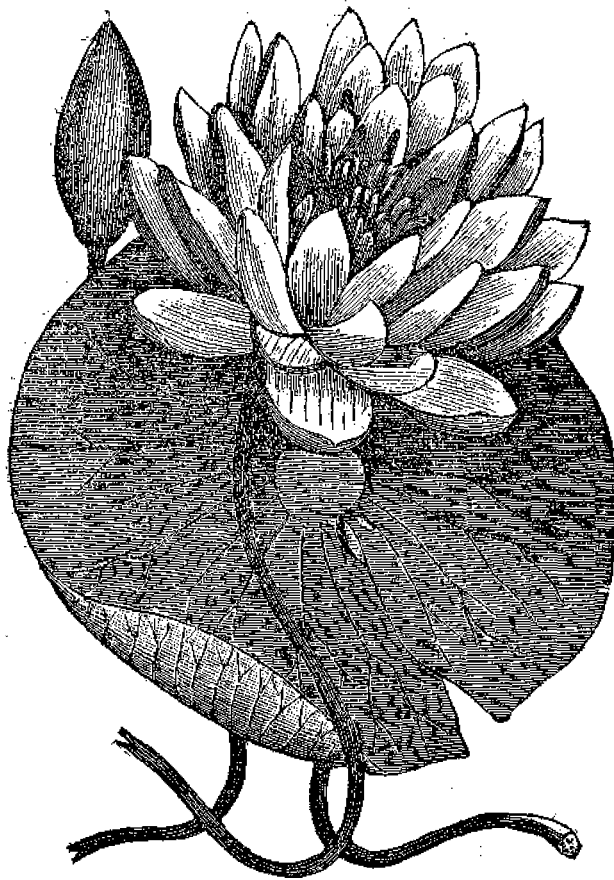

ΕΤΟΣ Θ'.
ΑΡΙΘ. 99.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1876. ΜΑΡΤΙΟΣ.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 10.

Συνδρομ. ἑτησίᾳ, Ἀθηνῶν Δρ. 1 —
» » Ἐπορχιῶν » 1,20
» » Ἐξωτερικοῦ » 2 —

Ὅπως ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν βοτανικῶν τὸ ἐν τῇ προκειμένῃ εἰκονογραφίᾳ παρουσιάζομενον ἄνθος. ὅπερ εἶναι λευκὸν τὸ χρῶμα καὶ πολλὸ εὐόσμον. Ἐν ζωῇ εἶναι εἰς κατάστασιν πνευματικίου, μένει ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν πρέπει ν' ἀνοίξῃ ἀνέρχεται καὶ ἀπικάθεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος.

ΝΥΜΦΑΙΑ ἢ ΕΥΩΔΗΣ.

Εἶναι ἄνθος ὠραίου καὶ εὐρίσκεται καθ' ὅλον τὸ Βόρειον Ἠμισφαίριον τῆς Γῆς μας· ἰδίως ἕως εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου τὰ παιδιά τὸ συναΐου καὶ τὸ πικροῦν εἰς τοὺς ταξειδύοντας διὰ τῶν σιδηροδρόμων. Τὸ φυτὸν, ὅπερ παράγει τὸ ἄνθος τοῦτο ἐξ εἰς βαλτώδεις τόπους καὶ ἐν γένει ὅπου ὀ-

πάρχουν λιμνάζοντα ύδατα· ἀνθὲι δὲ τὸ καλοκαίριον καὶ πληροὶ τὴν περίε ἀτμοσφαίραν διὰ τοῦ γλοκίος καὶ εὐώδους ἀρώματός του.

Εἰς τὴν ὄπισθεν εἰκόνα καρίσταιται ἕν φύλλον, ἕν ἄνθος ἀνοικτὸν καὶ ἕν πομπιπούκιον.

Τὸ ἑραῖον τοῦτο ἄνθος εὐρίσκειται καὶ εἰς τινὰς κήπους τῶν Ἀθηναίων, εἰς ἀνοικτάς δεξαμενάς, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κήπον τοῦ βασιλέως, ἃν δὲν ἀπατάμεθα, ὥστε οἱ ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντες μικροὶ συνδρομηταὶ μας δύνανται νὰ τὸ ἴδωσι καὶ ἀσφραδῶσι τὴν γλοκίαν ὁσμὴν του, ἃν θέλωσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν βασιλικὸν κήπον περὶ τὰ τέλη τῆς ἀνοίξεως.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΡΙΟΝ.

ἡ

Ἡ κυρὰ Καλὴ καὶ ἡ παρακαταθήκη της.

(Συνέχεια ἰδεοπροηγούμενον ἀριθμόν.)

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ἀφήσαμεν τὴν κυρὰ Καλὴν ἐξεληθούσαν ἐκ τῆς οἰκίας καὶ δευθυνομένην εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ ἁγίου Νικολάου, Πτωχὴ μαύρη! «ἔκαμε τὸν λογαριασμὸν χωρὶς τὸν αἰκουόρη», ὡς λέγει ἡ κοινὴ παροιμία διὰ τοῦτο τὰ χρυσὰ της ὄνειρα ἐξηφανίσθησαν ἅμα ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου, καὶ εὗρεν ὅτι ὄχι μόνον τὰ κουλούρια της δὲν ἤδονῆθη νὰ πωλήσῃ, ἀλλ' οὐδὲ κἄν νὰ εἰσέλθῃ τῆς ἐπιτρέψει, ἃν καὶ μετεχειρίσθη ὅλην τὴν εὐγλωττίαν της εἰς τὸ νὰ καταπέσῃ τὸν θυρωρὸν νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ εἰσέλθῃ.

Ἀπέτυχεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίσθη περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεώς της. Ὁ συλλογισμὸς τῶν παιδιῶν ἐνέργει ἐντός της ὡς πανίσχυρον ἐλατήριον καὶ τὴν ἐνέπνεε θάρρος καὶ ἐλπίδα. Ὅθεν ἀναχωρήσασα ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου ἀπεφάσκει νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην της εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτάς εὗρε τὴν αὐτὴν δυσκολίαν, τὴν ὅποιαν ἀπήνητος καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ κρούσῃ πολλὰς θύρας χωρὶς ἀποτελέσματος.

«Ἄγ. τὰ πράγματα πηγαίνουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, — εἶπε καθ' ἑαυτὴν καθήσασα εἰς τὴν μαρμαρίνην κλίμακα μεγαλοπροσπῆς τινος οἰκίας, — κακὰ τὴν ἔχεις Καλὴ!» — Μόλις δὲ εἶχε προσφέρει τὴν τελευταίαν λέξιν, καὶ ἰδοὺ ἀνθρωπὸς τις πλησιάζει τὴν διέταξε νὰ ἀδείξῃ τὸν τόπον διὰ μιᾶς, διὰ νὰ ἀπεράσῃ δύο κυρίαί, αἱ ὅποιαι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν οἰκίαν διὰ νὰ ἔμβουν εἰς τὴν ἐκεῖ παραμένουσαν ἀμαζαν.

Εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐσηκώθη ἀμέσως, ἀλλὰ μὴ ληθμονούσα τὰ παιδιά, ἐχαίρατο τὰς κυρίας καὶ μὲ πολλὴν εὐγένειαν, ἐξασκέπασε τὸ καλάθι της καὶ ταῖς ἔδωκε τὰ κουλούρια της, προσθέσασα, «δὲν ἀγαπᾶτε κυρίαί κανένα κουλουράκι; Εἶμαι τόσον ἑραῖα, ὡς βεβαίω, ὥστε δὲν ἔχετε ἔδεον. Τὰ ἔκαμα μόνη μου, καὶ βλέπετε πόσον καθαρὰ εἶναι, κυρίαί μου!»

Τὸ εὐκρινὲς καὶ ἀνοικτὸν πρόσωπον τῆς μαύρης καὶ ἡ ἄκωσικὴ ὄψις τῶν κουλουριῶν εὐκυσαν τὴν προσοχὴν τῶν κυριῶν καὶ ἠγόρασαν ἀρκετὰ.

Ἐναρρυνθεῖσα δὲ ἀπὸ τὴν καλωσύνην των, ἡ κυρὰ Καλὴ εἶπεν, «Ἄγ. κυρίαί μου, ἠθέλητε νὰ εἴπητε καὶ εἰς ἄλλας μεγάλας, καθὼς αἴς, κυρίας ν' ἀγοράζωσιν ἀπὸ τὰ κουλουράκια μου πᾶσαν Τρίτην καὶ Παρασκευὴν, θὰ προσπαθῶ νὰ τὰς εὐχαριστήσω. ν

— Μὲ ἀρέσει αὐτὴ ἡ μαύρη, μήτηρ, — εἶπεν ἡ Ρόζα Στάυδερσον. Νὰ τῆς εἶπω νὰ ἔρχηται ἐδῶ πάντοτε, καὶ βλέπομεν τί ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν δι' αὐτὴν;»

Ἡ μήτηρ συγκατένευσεν ἡ δὲ κυρὰ Καλὴ θελήσασα νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν νέαν διὰ τὴν καλωσύνην της, ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς της πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐκόταξεν ἀκαρδιαμικτῶς.

Ἡ Ρόζα εἶχε πρόσωπον ἑραῖον καὶ γλυκὸ ὡς ἀγγέλου, κόμην ξανθὴν χρυζέουσαν καὶ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς πολλὸ ἐκφραστικούς, ἀλλὰ γλυκὴς ἰδίως ἡ περὶ τὸ στρογγύλον στόμα της γλοκίτης καὶ ἐκφραστικότης ἦσαν ἀπαράμιλλα πᾶσα δὲ γραμμὴ τοῦ προσώπου της ἐφανέρωνε καθαρῶτερον κυθρέπτε καὶ ὄλον δὲ ὄμοῦ ἐδσίκνυε φαχὴν, ἥτις ἦτο ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῷ Θεῷ καὶ ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τοῦ ἁγίου του Νόμου.

Ἡ πτωχὴ μαύρη κατηγορηθεῖσα ἀπὸ τὴν γλοκίτητα τῆς δεσποινίδος Ρόζας καὶ ἔκτοτε, ὡς αἰς εἰς τὰς ἐβδομαδιαίας αὐτῆς ἐπισκέψεις εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην ἐτύγγανε νὰ ἐνταμώσῃ αὐτὴν γλοκίαν καὶ καλὴν κυρίαν», ὅπως τὴν ὠνόμαζεν, ἔθεώρει ἑαυτὴν εὐτυχὴ· τόσον τὴν κατηγοήσεσκ ἡ νεανὶς Ρόζα!

Ἐν τούτοις αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἐβδομαδες παρήρχοντο ἡ δὲ κυρὰ Καλὴ διὰ τῆς βοήθειας τῆς κυρίας Στάυδερσον καὶ τῆς κόρης τῆς Ρόζας ἐγνωρίσθη καὶ μὲ ἄλλας οἰκογενεῖας καὶ ὄλοι ὄχι μόνον εὐχαριστοῦντο μὲ τὰ κουλούρια της, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡγάπων, ὥστε ἐκέρδιζεν ἀρκετὰ διὰ τῆς ἐντίμου ταύτης ἐργασίας της, καὶ τοιοῦτοτρόπως ὄχι μόνον τὰς ἀνάγκας τῶν παιδιῶν καὶ τὰς ἰδικὰς της πλουσιοπαρόχως ἀνεπλήρωνεν, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ χρήματα τῆς ἐπερίσευον.

Τρία ὄλοι εἴτη ἀπέρασεν τοιοῦτοτρόπως, ἔ δὲ Κά-

ρολος έκλεισε τὰ τέσσαρα καὶ ἦτο παιδίον εὐρωστον καὶ ζωηρόν, ἐνῶ ἡ ἰσχνὴ καὶ πελιθὴ ἀδελφὴ του μετεβλήθη εἰς ὄφραϊον καὶ ροδόχρουν κοράσιον.

Ἡ κορὰ Καλὴ ἐθεώρει τὰ παιδιά μὲ φιλόστοργον ὑπερηφάνειαν καὶ τὰ ἐπερικοιεῖτο μὲ μεγίστην ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα. Τὰ ἐνεθάρρυνε νὰ παίζουν εἰς τὸν σκιερὸν κήπον, ἀλλ' εἰς τοὺς δρόμους οὐδέποτε ἐφαίνοντο.

Τὰ ἐνδύματά των, ἂν καὶ τὰ ἔκοπτε καὶ τὰ ἔρραπτεν ἡ ἰδία, ἦσαν ὅμως ὄφραϊα καὶ εὐπρεπῆ, αἱ δὲ λεοκαὶ ποδίτσαι, τὰς ὁποίας πάντοτε ἐφόρουσαν, ἐδείκνυον τὴν καθαριότητα καὶ φιλοκαλίαν τῆς. Οἱ τρώ-

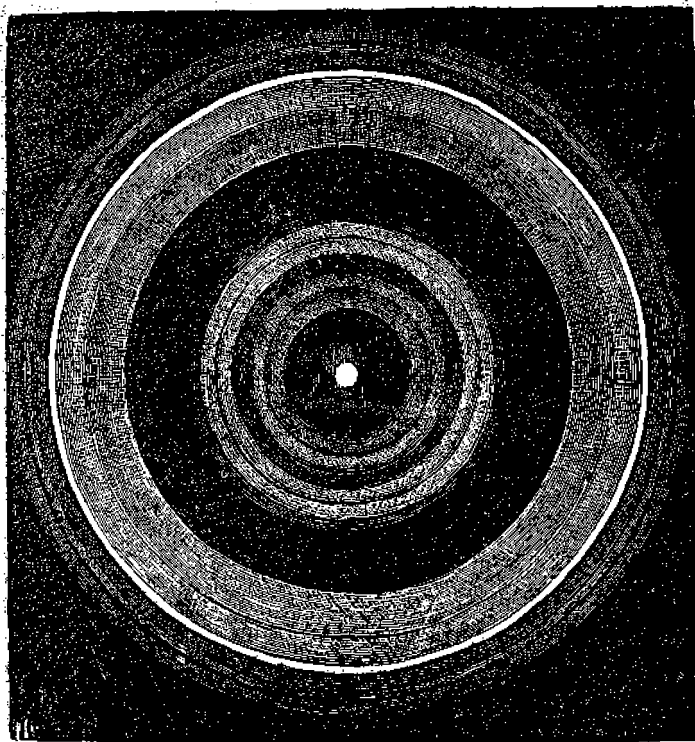
ποιτων ὅμως δὲν τὴν εὐχαρίστην τόσο, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις τὰ ἐπέπληττε μάλιστα ὁ τρόπος τοῦ τρώγειν τῆς Λοῦς τὴν ἐστενοχώρει δὲν πολλάκις τῆς ἔλεγε, « Διὰ τί τρώγεις οὕτω πῶς, κοκόνα Λοῦ; »

— Καὶ πῶς πρέπει νὰ τρώγω; Καλὴ μου; ἔλεγε τὸ κοράσιον.

— Οὕτως ἐγὼ δὲν ἤξεύρω νὰ σὲ ἐδηγήσω καὶ πῶς νὰ ἤξεύρη μία μαύρη νὰ ἐρμηνεύσῃ ταῖς κοράδαις τῆς; ἀλλ' ὅμως δὲν μὲ φαίνεται ὅτι τρώγεις μὲ ἄρκετὴν εὐγένειαν. (ἀκολουθεῖ)

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγουμένον ἀριθμὸν.)

Ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου, ὅπως θὰ ἐφαίνετο, ἐάν τις τὸν ἐθεώρει ἰστάμενος ὑπεράνω τοῦ κέντρου τοῦ.

ΠΕΡΙ ΚΡΟΝΟΥ.

Εἰς τὸ παρελθόν φύλλον ἐδώκαμεν τὴν εἰκόνα τῆς Πλανήτου Κρόνου μὲ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ ὅπως φαίνεται εἰς τινὰς ὥρας τοῦ ἔτους. ἐν εἶδει γραμμῆς. Εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα παραθέτομεν τὸν Κρό-

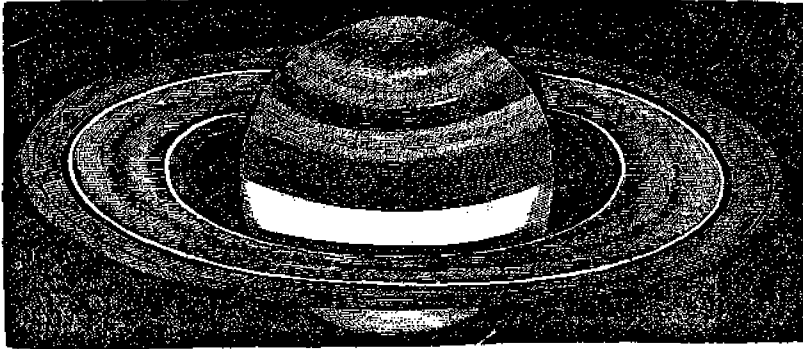
νον μετὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ ὑπὸ τὴν καλλίστην καὶ λαμπροτάτην ἐποψίαν, τὴν ὁποίαν δύνασαι νὰ μᾶς τὸν παρουσιάσῃ τὸ τηλεσκόπιον.

Εἶπομεν προῖσα περὶ τοῦ μεγέθους τῆς σφαιρᾶς του, τοῦ χρόνου τῆς περὶ τὸν ἄξονα κινήσεως καὶ

της περί τὸν ἥλιον περιτροφῆς αὐτοῦ, τῆς ἐλακτικῆς δυνάμεως καὶ τῆς συστάσεως τῶν ὀλῶν, ἐκ τῶν ὁποίων συνίσταται. Εἰς τὸ φύλλον τοῦτο θέλομεν πραγματευθῆ περὶ ἄλλων, τινῶν ἀφορώντων τὸν ὠραίων καὶ θαυμαστὸν τοῦτον πλανήτην καὶ τὸ ποικίλον αὐτοῦ σύστημα.

Ὁ Κρόνος ἀπέχει τοῦ Ἡλίου κατὰ μέσου δρον

900 περίπου ἑκατομμύρια μιλίων, ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς δις ὅσον ἀπέχει ὁ Ζεὺς· κινεῖται δὲ περί τοῦ Ἡλίου μὲ ταχύτητα 22 χιλιάδας μιλίων κατὰ πᾶσα ὥραν ἢ ὑπὲρ τὰ 60 μίλια κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον! καὶ συνίσταται ἐκ τῶν αὐτῶν ὀλῶν, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἡλιος καὶ ἡ Γῆ μας καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται, τοὺς ὁποίους μέχρι τοῦδε ἐξετάσαμεν.

Ὁ Κρόνος μετὰ τοῦ δακτυλίου του, ὅπως φαίνεται δι' ἰσχυροῦ τηλεσκοπίου.

Κατὰ τὰς γενομένας διὰ τοῦ τηλεσκοπίου καὶ σπεκτροσκοπίου παρατηρήσεις καὶ ὁ πλανήτης οὗτος, ὡς καὶ ὁ Ζεὺς, εἶναι μικρὸς τις ἥλιος· δηλ. δὲν δανείζεται τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητά του ἐκ τοῦ Ἡλίου, ἀλλ' ἔχει καὶ τὰ δύο ἐν ἑαυτῷ. Ἡ βροστικὴ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὄλη του εὐρίσκεται καὶ προσέτι τὸ πορὸν τῆς χρώματος τοῦ φωτός του ἀποδεικνύσθαι, διὰ πρόπει νὰ ἦναι εἰσέτι εἰς διάπυρον κατάστασιν, σχηματίζων τὸ κέντρον ἐτέρου μικροτέρου ἡλιακοῦ συστήματος, συνιστάμενου ἐξ ὀκτώ σεληνῶν, τοῦ δακτυλίου καὶ τῆς σφαίρας αὐτῆς, χρησιμευούσης ὡς ἡλίου.

Αἱ ζῶναι, τὰς ὁποίας παρατηροῦμεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του, δὲν εἶναι ἄλλο τι, εἰμὴ μεταβολαί, αἱ ὁποιαὶ συμβαίνουν εἰς τὰς περιφεγεῖς ἐκείνας ὄλας, καὶ αἱ ὁποίας πολλάκις εἶναι τόσον ἰσχυραὶ καὶ μεγάλαι, ὥστε ἀλλοιόνοσι καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα τοῦ πλανήτου, διότι ἐνίοτε ἀνατείνονται ἑκατομμύριας τινὰς μιλίων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας του.

Ἐνοεῖται, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας πλανήτου, δέπου τὰ διάφορα στοιχεῖα, κοχλαζον μὲ τοσαύτην ἰσχύϊν, δὲν δύναται νὰ ζήσωσιν, οὔτε φοτᾶ, οὔτε ζῶα ὅμοια μὲ τὰ ἐπὶ τῆς Γῆς μας, ἐπομένως οὔτε ἄνθρωποι, ὡς ἡμεῖς διωργανισμένοι θὰ ὑπάρχωμεν.

Περὶ τοῦ δακτυλίου τούτου, ὅστις περιβάλλει τὸν Κρόνον μὲ μεγαλοπρόπειαν μοναδικήν εἰς τὰ ἡλιακὸν μας σύστημα, οἱ ἀστρονόμοι εἶχον μέχρις ἐσχάτων πολλὰς καὶ ποικίλας γνώμας· τελευταῖον ὅμως

ἀπεδείχθη διὰ συνίσταται ἐκ πολυπληθῶν, ἐξ ἀναριθμήτων μικρῶν σεληνῶν, πλησίον ἀλλήλων κειμένων.

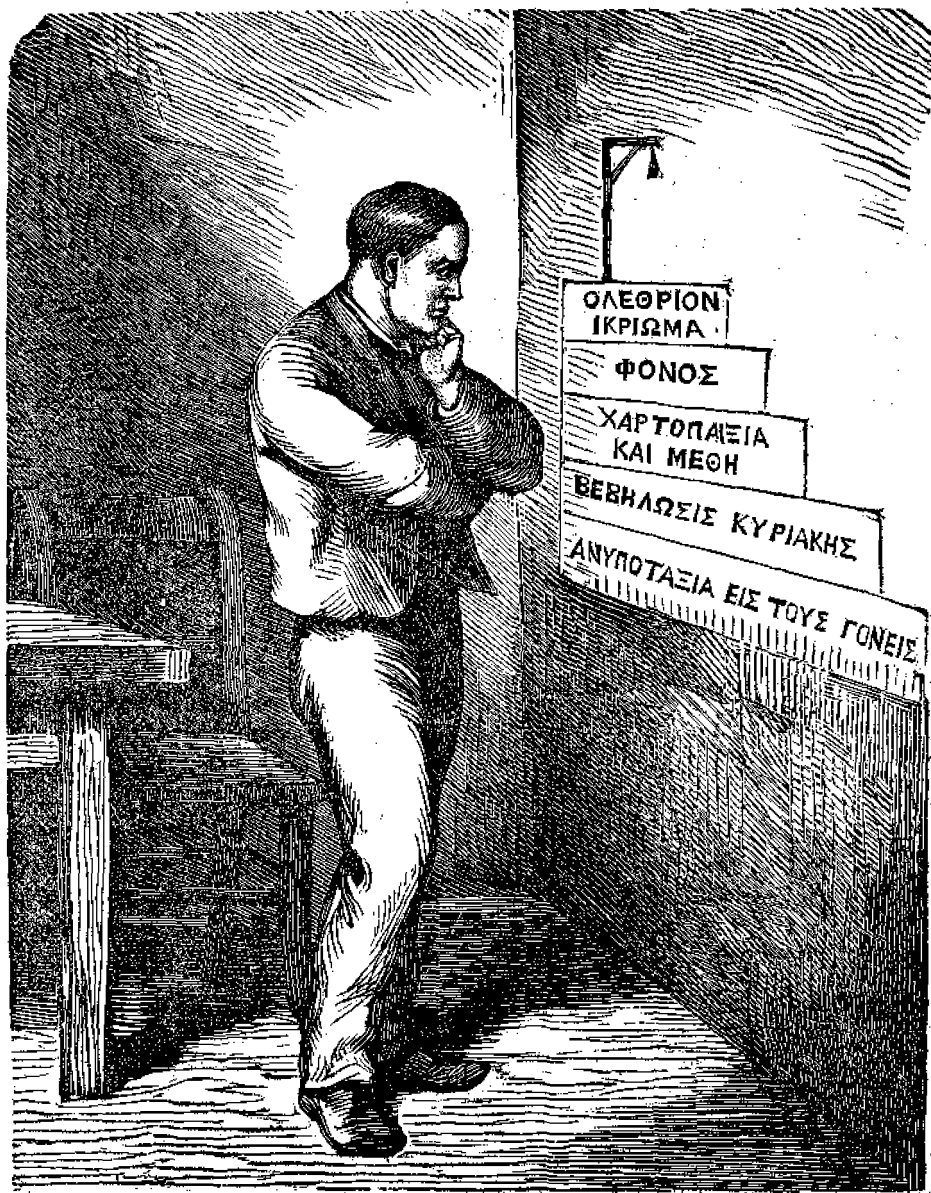
Τὸ πλάτος τοῦ δακτυλίου τούτου εἶναι 40 περίπου χιλιάδας μιλίων, τὸ δὲ πᾶχος 100 περίπου μιλίων· ἀπέχει δὲ ὁ μὲν ἐσωτερικὸς γῶρος του ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κρόνου 10 περίπου, χιλιάδας, ὁ δὲ ἐξωτερικὸς 30, χιλ. μιλίων.

Κυρίως εἰπεῖν ὁ δακτύλιος οὗτος δὲν εἶναι ἀπλοῦς ἀλλὰ πολλαπλοῦς, συνιστάμενος ἀπὸ ἀπειραριθμῶν ἄλλους μικροῦς δακτυλίου, εἰς ἑμᾶς ὅμως φαίνεται, ὅτι ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ τριῶν· τὸν ἐξωτερικόν, ὅστις εἶναι σκοτεινὸς εἰς σκιερὸς, χρώματος φαιροῦ, ὁμοιάζοντος μὲ τὸ χρῶμα τῶν ζωνῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δίσκου του Κρόνου· τὸν μεσαῖον, ὅστις εἶναι φωτεινός, φωτεινότερος καὶ αὐτῆς τῆς σφαίρας τοῦ Κρόνου, καὶ τὸν ἐσωτερικόν, ὁ ὁποῖος ἔχει χρῶμα σχεδὸν πορφυροῦν.

Ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ δακτυλίου καὶ τῆς ἀνακαλύψεως νέων σεληνῶν, συμπερίνοσι οἱ ἀστρονόμοι, διὰ αἱ μικραὶ αἰσθῆσαι σελῆναι, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸν δακτύλιον, ἐνοῦνται κατὰ μικρὸν πρὸς ἀλλήλας καὶ σχηματίζουσιν ἄλλα; σελήνας μεγαλύτερας, ὥστε μὲ τὸν χρόνον θὰ ἐκλείψῃ ὀλοτελῶς ὁ δακτύλιος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θὰ ἔχωμεν πολὺ περισσώτερας τῶν ὀκτῶ, σεληνῶν, τὰς ὁποίας σήμερον γνωρίζομεν.

Ἐκ τοῦ συστήματος τούτου τοῦ Κρόνου συμπε

ραίνουσιν οί αστρονόμοι τόν τρόπον, καθ' ον έρχη-
ματίσθησαν αί σελήναι του Διός και τής Γής, και
αυτό, τό ήλιακόν μας σύστημα έλόκληρον.
(Ακολουθεϊ.)

Κατάδικος έν τω δεσμοτηρίω.

ΠΟΘΕΝ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ:

Πρό τινος καιροῦ, νέος τις καταδικασθεὶς εἰς θά-
νατον διὰ φόνον έρατεῖτο εἰς τὴν φυλακὴν ἀναμέ-
ναν τὴν ἡμέραν τῆς ἐτελέσεως τῆς θανατικῆς πρὶ-
νής.

Καλοκάγαθος δὲ τις κυρία ἤκουσε περὶ τοῦτου και
ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ, και πραγματικῶς τὸν

ἐπισκέφη, πολλάκις ἐπιθυμοῦσα νὰ τὸν ὠφελήσῃ
ψυχικῶς.

Μίαν τῶν ἡμερῶν ἔλαθε μεθ' ἑαυτῆς και τὸν με-
κρόν υἱὸν τῆς Ἀλέξανδρον, ὅστις ἔφερεν εἰς τὸν
δοσφυχῆ κατάδικον ὀλίγας ὑπώρας και τοῦ ὠμίλησε
μετ' πολλὴν εὐγένειαν και τρυφερότητα.

Ἡ γλοκότης τῶν τρόπων τοῦ παιδίου συνεχίνη-

σαν μεγάλην τὴν καρδίαν τοῦ ταλαπώρου νέου, καὶ αὐτὰς αὐτὸ πλησίον τε εἶπεν, ἐνῶ τὰ δάκρυα ἔρρεον ποταμηδὸν ἐπὶ τῶν πορείων τοῦ·

« Ἀγαπητὸν μοι παιδίον, συγχώρησόν με νὰ σοὶ εἶπω τί μὲ ἔφρεν ἐδῶ. Ἡ ἀνυποταξία πρὸς τὴν μητέρα μου ἦτο τὸ πρῶτον βήμα πρὸς τὸ βράθρον τῆς ἀμνηστίας, ἔπειτα ἡ βεδήλωσις τῆς Κυριακῆς ἡμέρας καὶ τὸ οἰνοποτεῖν, κατόπιν τὰ χαρτοπαίγνια καὶ τελευταῖον ὁ φόνος, ὅστις ἦτο τὸ φυσικὸν καὶ ἀναπόφευκτον προῖον ὄλων τούτων.

« Μὴ λησμονῆς τοῦτο, ἐάν δὲν θέλῃς νὰ ἔλθῃς ὅπου εἶμαι ἐγὼ τώρα, εἰπὲ δὲ καὶ εἰς ὄλους τοὺς συνηθικώτας σου νὰ προσέχωσι μὴ πάθωσι τὸ αὐτό.

« Πάντοτε ὑπάκουε τοὺς γονεῖς σου· ποτὲ μὴ πῆς πνευματικῶν ποτᾶ, οὔτε μίαν σταλαγματιανὴν ὀποιουδήποτε μεθυστικῶ ποτοῦ. Φύλαττε τὴν Κυριακὴν ἡμέραν καὶ ἀπομακρόνου, ὅπως ἤθελες πράξει ἀπὸ τὸν Διάβολον, ἀπὸ παντός, ὅστις ἤθελε δοκιμάσει νὰ σὲ καταπέσῃ νὰ ἐπισκεφθῆς τὰ μέρη τῶν χαρτοπαγνιδίων, ἢ νὰ λάβῃς μέρος εἰς τοιχὴρὰ παιγνίδια, διότι ταῦτα εἶναι τὰ κατὰ γῶγια, τὰ ὁποῖα πληροῦσι τὰς φυλακὰς τῆς Γ᾽ ἡς καὶ συνωθοῦσι τὰς πόλας τῆς γέννης μὲ καταδικίους.

Εὐρήνη.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΑΝΕΜΟΥ.

« Ὁ κοινὸς ἄνεμος διατρέχει 100 μέτρα ἀνὰ ἑκάστον λεπτόν, ἦτοι 60 χιλιόμετρα ἀνὰ ἑκάστην ὥραν. «Οἱ γάλλοι ναυτικοὶ ὀνομάζουσι *δροσερὸν ἄνεμον* (*vent frais*) τὸν διατρέχοντα 10 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον τῆς ὥρας, *μέγαν δροσερὸν ἄνεμον* (*grand frais*) τὸν διατρέχοντα 14 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον, καὶ *δροσερώτατον* (*très-grand frais*) τὸν διατρέχοντα 20 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον. «Ὅταν δ' ἡ ταχύτης αὐτῆ φθάσῃ εἰς 25 ἕως 30 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον, τότε ὀνομάζεται τὸ φαινόμενον *τρίκαιμία*. «Ὅτε τέλος φθάσῃ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα εἰς 35 ἕως 45 χιλιόμετρα ἀνὰ δευτερόλεπτον, ἔχρημεν *θύελλαν*. «Ἐπομένως κατὰ τὴν θύελλαν, ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου φθάνει εἰς 162,000 χιλιόμετρα καθ' ὥραν!

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΙΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΥ.

(Διὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παιδῶν.)

« Ὅλοι ἀρέσκονται — ὅλοι ἀγαποῦν — ὅλοι εὐχαριστοῦνται εἰς τὰ λαμπρὰ καὶ ὀρατὰ χρώματα, τὰ ἑποῖα βεβαίως ὁ Θεὸς ἔλαβε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ νὰ εὐχαριστοῦν τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὕτως

νὰ συντίθωνται εἰς τὴν εὐτοχίαν του. Τὸ θαυμασιώτατον ὅμως καὶ παραδοξότατον ὡς πρὸς τὰ χρώματα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ διηγηθῶ εἰς τοὺς μικροὺς καὶ μεγάλους ἀναγνώστας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν, τὸ ἐξῆς.

Περίφημὸς τις φυσικοῖστορικὸς, ὅστις ἐδαπάνησεν ὄλην του τὴν ζωὴν σπουδάζων τὰ ζῶα, τὰ πτηνὰ, καὶ τὰ φρεὰ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, μᾶς λέγει, ὅτι τὰ λαμπρὰ καὶ ποικίλα καὶ ὀρατὰ χρώματα τῶν πτηνῶν, τὰ ὁποῖα ζοῦν εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐκείνην καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βραζιλίαν, προσέρχονται ἐκ τινῶν λαμπρῶν καὶ ὀρατῶν ἀνθέων, ἐκ τοῦ νέκταρος τῶν ὀποιῶν τρέφονται τὰ πτηνὰ ταῦτα, τὰ ὁποῖα πολὺ λάκκις εἶναι τόσο μικρὰ, ὥστε αἱ γυναῖκες τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ φθνεύουσι, τὰ ἐξορῶν καὶ τὰ μεταχειρίζονται ὡς σκόλαριξια.

Εἰς τὰ ἀπέραντα δάση τῶν χωρῶν ἐκείνων ὑπάρχουσι ἐν ἀφθονίᾳ τὰ ὀρατὰ καὶ ποικιλόχροα ἐκεῖνα ἄνθη, τὰ ὁποῖα εὐαρεστοῦν τόσο εἰς τὴν βρασίν, ἀλλὰ εἶναι τόσο φαρμακερὰ καὶ ἀναδίδουσι τόσο ἰσχυρὸν δηλητήριον, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ζήσωσι ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ χωρὶς νὰ φαρμακευθῶσι καὶ ἀποθάνωσι.

Καὶ ὅμως τὰ μικρὰ ἐκεῖνα πτηνὰ περιπετῶσι ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος καὶ μὲ τὰ μακρὰ καὶ λεπτὰ ῥήμφη των εἰσέρχονται εἰς τὰ νέκταροφῶρα θυλακία των καὶ ἀπομοζοῦν τὸ ἐκεῖ ἐναποταμιζομένον νέκταρ ὄχι μόνον χωρὶς βλάβην, ἀλλὰ καὶ μὲ ὠφέλειάν των. Τὸ δηλητήριον, τὸ ὁποῖον φονεύει τὸν ἄνθρωπον, μεταποιεῖται διὰ τῶν πτηνῶν τούτων εἰς ὀρατὰ καὶ λαμπρὰ καὶ ποικιλόχροα χρώματα, τὰ ὁποῖα χρῆσιμεῖται πρὸς ὀρατὸν τῶν πτερῶν αὐτῶν καὶ σολισμὸν καὶ εὐχαρίστησιν τῶν ἀνθρώπων!

Ἡ ἀγαθὴ αὕτη καὶ σοφὴ πρόνοια τοῦ οὐρανοῦ μας Πατρὸς· πρέπει νὰ μᾶς διδάξῃ τὸ ἐξῆς μύθημα ὡς πρὸς τὰ κακὰ τῆς ζωῆς ταύτης· ὅτι δηλαδή πᾶσα θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ ἐν γένει καθὲ κακὸν δύνανται νὰ μεταβληθῇ καὶ πραγματικῶς μεταβαλεται εἰς εὐλογίαν διὰ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποταγῆς καὶ πίστεως.

Εὐρήνη.

Ο ΘΕΟΣ ΔΟΞΑΖΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ.

Ἐκ τοῦ «Θοσιπόρου» τοῦ Η. Σούτσου.

Θεὸ. ὁμνεῖ τὴν θέαν σου ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέρα, Μὲ ἄνθη ἐσρωθὰς τὴν γῆν, μὲ ἄκρα τὸν αἰθέρα, Ἀσύμφωνοι τόσο λαοὶ αἰνοῦσι σε συμφώνως, Ποικίλοι γλῶσσαι χίλιαι ὁμνοῦσι σε συγχρόνως.

Τὰ Πᾶν ἀμέτρητος μετρήσ,
 Ἄοριστος ὀρίζεις,
 Τὸ Πᾶν ἀράτος ὄρας,
 Ἀγῶριστος γνωρίζεις.
 Τὸ φῶς εἶναι τὸ σῶμά σου,
 Ὁ Ἥλιος τὸ ὄμμα σου,
 Ὁ κεραυνὸς φωνή σου
 Τὸ ἄπειρον διάστημα,
 Τὸ μέγα σου ἀνάστημα,
 Καὶ ὁ αἶὼν στιγμή σου.
 Δύναται ὁ δάκτυλός σου,
 Ὡς μοχλὸς τὴν γῆν νὰ σείσῃ,
 Καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός σου
 Τοὺς Ὀκεανούς νὰ κλείσῃ
 Μὲ πνοήν σου μίαν σδύνεις
 Τῶν ἀστέρων τοὺς φανούς,
 Καὶ μ' ἐν νεῖμα μόνον κλίνεις.
 Πρὸς τὴν γῆν τοὺς οὐρανοὺς.

ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ἀγάπα, Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-
 διάς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου...
 Βέβαια, βέβαια οἷς λέγω ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ
 θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου ὀὐκ ἔλθουσιν.
 Γόμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν ἐσθλότητα.
 Δέσθε ὑπὲρ ἐμοῦ.
 Ἐνθυμοῦ τὸν Κύριον ἐν τῇ νεότητί σου.
 Ζητεῖτε καὶ θέλετε λάβει.
 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρήθη, ὀφθαλμῶν, ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ
 ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, ἐγὼ δὲ οἷς λέγω, ἀγαπάτε
 τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς
 καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν κακοποιούντων καὶ διω-
 κόντων ὑμᾶς.
 Θυσιάσατε θυσίαν δικαιοσύνης.
 Ἴδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν μέχρι τῆς συντελείας τῆς αἰῶνος.
 Κύριος ὁ Θεός σου εἰς εἶναι.
 Λύτρωσόν με, Κύριε.
 Μὴ φαντάζεσαι σεαυτὸν σοφόν.
 Νίκα τὸ κακὸν διὰ τοῦ ἀγαθοῦ.
 Ζένος ἤμην καὶ με παρελάβετε.
 Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἄ; θανατώνηται.
 Πάντες οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου εἶναι μετὰ δικαιο-
 σύνης.
 Ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχει.
 Σωτηρία ἐρχεται παρὰ Κυρίου.
 Τιμᾶτε τὸν βασιλέα.
 Ἰέμενοι, ἄκουε καὶ δέχθητι τοὺς λόγους μου.
 Φύγετε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.

Χωρὶς ἐμοῦ οὐδὲν δύνασθε νὰ πράξητε.
 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ἄσμα νέον.
 Ὡς οἱ οἱ ὀψώντες, ἔλθετε.

Ὁ Σιρ. Ματθαῖος Χάλης παραινεῖ τοὺς νέους λέ-
 γων, « Μὴ συνομιλεῖτε μετ' ἀνθρωπίνου ψεύστην ἢ
 βλάσφημον, οὐδὲ μετ' αἰσχρολόγον, διότι εἴτε θὰ σᾶς
 διαφθαίρῃ, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ῥιφκοινδυνεύσῃτε τὴν
 ὑπόληψίν σας. Ἐὰν δὲ οὐδὲν τούτων πάθετε, θὰ γε-
 μισθῆ ὄμως ὁ νοῦς σας μετ' οἰοῦστας λόγους, οἱ δὲ
 ποιοὶ θὰ σᾶς ταράττουν ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν μνή-
 μην σας εἰς τὸ μέλλον, καὶ θὰ σᾶς διακόπτουν ὅταν
 ἐνασχολῆσθε εἰς σκέψεις ἢ πράξεις ἀγίας καὶ ἱεράς. »

ΑἴΝΙΓΜΑ.

Ἀγγελοῦ τὸ πάλαι ἔμην Ἐρητύπου βασιλείσσης,
 Πλὴν καὶ σήμερον ἀκόμη εἶμαι θέσμα λαμπρόν
 Μὲ χαρὰν με βλέπει πᾶς τις, διὰ φαινόμεν' εἰς τὸν κόσμον,
 Ἐπειδὴ ὑπερβυβίζω θεῖον λόγον εἰς ἀκόρον.
 Μήτηρ μου τὸ ὄνομα εἶναι, ὁ δὲ Ἥλιος πατήρ μου,
 Οὗτοι πάντα με γεννῶσιν εἰς τὰ ὄψη τοῦ οὐρανοῦ.
 Εὐμένεος πρὸς τὸν πατέρα σέβω βλέμμα, ἀλλ' ἀμέσως
 Μὲ φονεύει, καὶ δὲν βλέπει; ἐμὲ πλὴν οὐδαμοῦ.
 Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς πρὶν εἰσέτι ὁ πατήρ μου
 Μὲ φονεύσῃ, θέλω γένοιαι μέλος χρήσιμον εἰς σέ,
 Ὅπερ, ἂν εἴμιπρός σε κείται, οὐδ' οὐχ ἤττον δὲν τὸ βλέπει;
 Ὅθεν σπεῦσον νὰ με εἴρῃς, κ' ἴ, τι εἴμι' εὐθὺς εἰπέ.
 Ἄν δ' ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς πῶς τὸ ὄνομα με γράψω,
 Τέσσαρα στοιχεῖα μόνον ἀκριβῶς τ' ἀποτελοῦν,
 Ἄτινα ἐὰν προσθέσῃς ἐν πρὸς ἐν καὶ κατ' ἀξίαν,
 Εἴκοσι καὶ τριακόσια θὰ ἴδῃς ὅτ' ἀριθμοῦν.
 Ν. ΒΗΠ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

« Σᾶς ἀγαποῦν οἱ Θεοὶ σας; — ἠρώτησέ ποτε ἱ-
 εραπόστολός τις Ἰνδοῦς τινὰς εἰδωλολάτρας.
 « Οἱ Θεοὶ δὲν ἀγαποῦν, » ἀπεκρίθησαν ἐκείνοι
 περιλυποί.

Τότε ὁ ἱεραπόστολος ἀνέγνωσεν ἐκ τοῦ Εὐαγγε-
 λίου τὸν ἐξῆς στίχον: « Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς
 τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν Μονο-
 γεννή, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-
 τόν, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. »

• Επανάλαβέ το ἐκ δευτέρου» — ἐφώναζεν εἰς ἐξ αὐτῶν «αὐτὸ εἶναι μέγα φῶς» εἰπέ το παρακαλῶ καὶ πάλιν. »

Τρεῖς φορές, ὁ Ἱεραπόστολος ἐπανάλαβε τὰς εὐλογημένας ταῦτας λέξεις, τὴν δὲ τρίτην ὁ δυστυχὴς εἰδωλοκράτης ἐφώναζε, α Πρέπει νὰ ἔνιω ἀληθές: τὸ αἰδοῦμαι! •

— Ἄλλοτε ἕτερος Ἱεραπόστολος ὑπηγόρασεν εἰς τινα ἀντιγράφει τὴν πρώτην ἐπιστολὴν τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου, ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὴν φράσιν « τὴν εἰμῆθα υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, » ὁ ἐπετραμμένος ἀντιγραφεὺς ἐξεφώνησε, « τοῦτο εἶναι πάρα πολὺ — δε γράψω, παρακαλῶ, ἀντ' αὐτοῦ, » τὴν μᾶς συζητεῖται νὰ φιλήσωμεν τοὺς πόδας του. »

Καὶ τῷ ὄντι, μικροῖ μου φίλοι, εἶναι πολλοὶ, πάρα πολλοὶ διὰ τοιοῦτους σκόληκας τῆς γῆς, ὅποιοι εἴμεθα ἡμεῖς, νὰ γενώμεν υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀγίου Θεοῦ, καὶ ὅπως εἶναι ἀληθές: τοῦτο δὲ χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Χριστόν.

— «Πῶς δύνανται νὰ κάμῃς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο καλὸν;» — ἠρώτησέ ποτε κυρία τις ἐν μικρὸν κοράσιον.

— «Ἐὰν ἡμεῖς ἐγὼ αὐτὴ ὅσον τὸ δυνατόν καλῆ,» — ἦτο ἡ συνετὴ ἀπάντησις. *Μυθία.*

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Κύριός τις ἔδωκεν εἰς τὸν ὑπηρετὴν του δραχ. 20 νὰ φωνίσῃ χήνας, τρυγόνας καὶ κήχλας. Ἡ τιμὴ ἐκάστης χήνας ἦτο δραχ. 4, ἐκάστης δὲ τρυγόνας λεπτὰ 30 καὶ ἐκάστης κήχλας λεπτὰ 25.

Τῷ παρήγγειλε δὲ νὰ ἀγοράσῃ μὲ τὰς 20 δραχ. 20 πτηνά. Τώρα, πόσα ἀπὸ κάθε εἶδος ἠγόρασεν;

Κόρις Συντάκτα.

Ἡ πνευματικὴ τροφή, ἣν διὰ τῆς ἀξιολόγου ὁμῶν «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» προσφέρεται εἰς τὴν μικρὰν νεολαίαν — ἡς κατὰ ἀποτελῶ μέρος — μεγάλης ὠφελείας γίνεται πρόβλεψος, καθότι ἡ εἰσαυτὴν δημοσιευομένη καλλίστη ὕλη καὶ τακτικῶς καταχωριζόμενα εἰκονογράφηται, μὲγάλως ἀμφοτέρωτα ταῦτα, συμβάλλουσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ τε νοῦ καὶ τῆς ἀπαλῆς ἡμῶν τῶν παιδῶν καρτίας. Διὰ σπεύδει νὰ ἐκφράσῃ ὁμῶν Κ. Συντάκτα, τὴν ἀπειρὸν εὐγνωμοσύνην μου, καὶ τὰς εὐχὰς μου ἵνα ἡ Ἐφημερίς μας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι διατρέξῃ τὴν αὐτὴν καλὴν ὁδόν, ἣν μέχρι τοῦδε διέτρεξε.

Ἐμφύλιος 13 Φεβρουαρίου 1876.

ΠΑΝΑΓ. Σ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ

μαθητής.

Οἱ ἐξῆς ἔλυσαν τὰς Ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἔτους 1875.

Δ. Γ. Γιώργα: ἐξ Ἀθηνῶν, Θ. Γ. Προυσαεὺς ἐξ Οἰνῆς, (τοῦ Εὐξείνου Πόντου) Π. Ι. Μπουλογράκης ἐξ Ἀρεοπόλεως (Λακωνίας), Ο. Κ. Ρεντιπέρης ἐξ Δεμιρδελίου, (πλησίον Προύσσης) Α. Λοῦρ καὶ Αἰκατ, Κακούλιθου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ βραβεῖα θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἀπριλίου.

Ἀδύσας τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀντήματος.

Ἀσπίς (α, σ, π, ι, ε = 491) Ἀπίς Ἀπίς Ἰε.

Σημ. Σ. Ἐφ. Π. Κατὰ τὴν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἰουνίου 1875 δημοσιευθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως ἔλαχον τοῦ κλήρου οἱ ἐξῆς 10 εἰς τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος.

Χ. Γεράκης ἐξ Ἀθηνῶν, Κ. Ἡρίστη ἐξ Χίου, Φ. Φραγκοσαίου, Μαρία Σταματιάδου, Ι. Σ. Ζαρπάνου, ἐκ Σύρου, Γ. Α. Ζήση καὶ Π. Λάση ἐκ Βόλου, Λουκ. Καραμυῖνη ἐκ Πλατρῶν, Δ. Κ. Φανέλλη ἐξ Αἰγίου καὶ Πατὰ Κωνσταντίνου ἐξ Ἀλμυροῦ (Θεσσαλίας.)

Ἐπίσης ἐλύθη ἐμμέτρως ὑπὸ τῆς ἐξ Χρυσοπόλεως Ἀθηναίας Μαρσάσγλου καὶ τῆς ἐκ Χίου Πολυξένης Δ. Μικρούδη, ὧν αἱ ἐμμετροὶ λύσεις δὲν δύνανται νὰ καταχωρισθῶσιν ἕνεκα τοῦ μακροκαλοῦς αὐτῶν.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Γραφῆς ἐβρίσκομεν, ὅτι ταύτην πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅλοι, νέοι, γέροντες καὶ παῖδα;
2. Διατί;
3. Ποῦ λέγεται ὅτι ἡ Γραφή εἶναι ἀσφαλεστέρα καὶ αὐτῆς τῆς προσωπικῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Μὲ καλλὴν εὐχαρίστησιν θὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν μικρῶν συνδρομητῶν καὶ φίλων μας περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων δις τοῦ μηνός, ἀρκεῖ νὰ ὑποστηρίξωσιν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ταύτην καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς των. Εὐθὺς ἀφοῦ τοῦτο γένηται, ἡ ἐκδοσις διπλασιάζεται ἀφεύκτως.

Ἀποῦμεθα δημοσιεύοντες καὶ πάλιν, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ μᾶς γράψωσιν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νὰ τοῖς στείλωμεν τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων, διότι ἐθέσαμεν τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ τὴν στέλλωμεν εἰς κανένα ἄνευ προκληρωμῆς. Τὸ καλλίτερον θὰ ἦναι νὰ στέλλωμεν ἀμέσως τὴν συνδρομὴν εἰς τὴν διδύχουσαν διὰ γραμματοσφύμου καὶ ἡ Ἐφημερίς θὰ τοῖς ἀποστέλλεται εὐθὺς μετὰ τὴν λήψιν αὐτῆς.

— Εἰς τὸν ἀναδεχόμενον νὰ κάμῃ συνδρομητὰς καὶ ἀποστέλλῃ τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διοίκουσαν τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων, θὰ ἐκπίπτωσιν ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν καὶ εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν πρὸς ὄφελος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ὅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομητὰς θὰ στέλλεται ὁ Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐδόμαδια εφημερίδαις ποικίλης ὕλης διὰ οἰκογενείας, δωρεὰν ἐπὶ ἑν ἔτος.